

Δεκέμβριος 2013

Ένα κάθε μήνα.

Άγαπητοί μου ένορίτες,

Κάθε φορά πού διαβάζω αυτόν τόν στίχο από τό κατά Λουκᾶν Εὐαγγέλιο, «**καί ἔτεκε τόν Υἱόν αὐτῆς τόν πρωτότοκον, καί ἐσπαργάνωσεν αὐτόν καί ἀνέκλινεν αὐτόν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι**» Λουκ. Β' (7) θλίβομαι ὑπέρμετρα. Ἦλθε ὁ Θεός στή γῆ, γιά νά σώσει τούς ἀνθρώπους ἀπό ὅλη αὐτή τήν ταλαιπωρία, ψυχική, σωματική, κοινωνική, παγκόσμια, καί δέν βρέθηκε γι' Αὐτόν λίγος τόπος σέ ἕνα σπίτι, σέ ἕνα πανδοχεῖο, γιά νά γεννηθεῖ. Ἦταν ἡ «ὑποδοχή» τῆς γῆς, τῶν ἀνθρώπων πρὸς τόν δημιουργό τους!

Ὁ μισόκαλος καί μισάνθρωπος διάβολος, εἶχε κάνει τό ἔργο του. Κατέστρεψε τόν δρόμο ἀπ' τόν ὁποῖο θά ἐρχόταν ὁ Θεός στούς ἀνθρώπους. Ἔβαλε ὀγκόλιθους, ἐμπόδια ἀνυπέρβλητα, γιά νά μή μπορέσει νά ῥθει. Ὅμως ὁ Θεός ἦρθε! Ἔγινε ἄνθρωπος! Στήν παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ ποῖός μπορεῖ νά ἀντισταθεῖ; «**Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν**», ψάλλει ἡ Ἐκκλησία μας. Στή φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ ποῖός μπορεῖ νά φέρει ἐμπόδια; Δυστυχῶς, ἐδῶ τά ἐμπόδια τά φέρει ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος.

...Θά ρθει, 30 χρόνια μετά ἀπό τή γέννηση τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μέγιστος τῶν προφητῶν, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, ὁ ὁποῖος βλέπει τό Σωτήρα Χριστό νά ἐρχεται, γιά νά θυσιαστεῖ γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου. Καί βοᾷ, φωνάζει μέσα στήν ἔρημο τοῦ κόσμου, «**ἐτοιμάσατε τήν ὁδόν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.**» «**Μετανοεῖτε, ἤγγικε γάρ ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν**». Λουκ. Γ' (4) καί Μάτθ. Γ' (2). Ὁ δρόμος γιά νά ρθει ὁ Χριστός στόν καθένα ἄνθρωπο εἶναι κατεστραμμένος, ἔχει ἐμπόδια. Καί αὐτά δέν εἶναι τίποτα ἄλλο ἀπό τίς ἁμαρτίες μας καί τά πάθη μας. Εἶναι οἱ ἐγωισμοί μας, ἡ ἀπιστία, ἡ κακία, ἡ ὑπερηφάνεια, οἱ σαρκικές ἁμαρτίες, οἱ ἀδικίες, οἱ κλεψιές, οἱ φόνοι, τά ψέμματα καί τόσα ἄλλα πάθη.

Όλα αυτά, όμως, φεύγουν, εξαφανίζονται μόνο με την ειλικρινή και συνειδητή μετάνοια και εξομολόγηση, με την αλλαγή του τρόπου σκέψευς και ζωής, πού πρέπει να είναι σύμφωνα με τό θέλημα του Θεού.

Άν θά θέλαμε να διακρίνουμε κάποιους όγκόλιθους στό δρόμο, για τόν έρχομό του Χριστού στήν καρδιά μας, να τούς παρουσιάσουμε.

1.- Ή απόρριψη του Ήσου Χριστού ως Θεού. Ή προσχώρηση σε άλλες θρησκείες, στήν ειδωλολατρεία και τόν σατανισμό.

2.- Οί σαρκικές άμαρτίες γενικώς, ιδιαιτέρως όμως οί παρά φύση, πού αποτελούν φοβερές διαστροφές.

3.- Ή άμνήστευση, ή άποποινικοποίηση των έκτρώσεων. Οί, κατά συρροήν και μέ έλαφρά τή συνείδηση, φόνοι των άνυπεράσπιστων ανθρώπων.

4.- Τό πνεύμα της άνέσεως και της έπιθυμίας και της άπολαύσεως των πάντων. Καθαρό πνεύμα του αντίχριστου, αντίθετο από τό σταυρικό πνεύμα της Έκκλησίας του Χριστού. Καί τέλος,

5.- Ή πνευματική άναισθησία, ή άδιαφορία για τά πνευματικά θέματα και για τόν Θεό. Ό πνευματικά άναίσθητος και άδιάφορος άνθρωπος έχει σηκώσει έναν τοίχο τεράστιο ανάμεσα στόν έαυτό του και στόν Θεό. Πώς θά ρθει ό Χριστός στή ζωή του;

Άγαπητοί μου, ό Θεός έγινε άνθρωπος! Ό Χριστός γεννήθηκε!

Έπιλογή μας είναι να τόν φέρουμε μέσα στήν καρδιά μας, στή ζωή μας, στήν κοινωνία μας. Να άρουμε τά εμπόδια πού βρίσκονται στήν πορεία του προς έμάς.

Ό Θεός ό,τι ήταν να κάνει, τό έκανε.

Σειρά μας, να εργασθούμε έμεις προσωπικά τή σωτηρία μας. Ό Θεός έκανε τό μεγάλο βήμα, «άφησε» τόν ούρανό και ήλθε στή γή. Είναι κοντά μας, είναι δίπλα μας. Απλώνοντας τό χέρι μας τόν πιάνουμε, μάς πιάνει.

Ή άδιαφορία δέν μάς συμφέρει.

Μέ έγκάρδιες εύχές
για εύλογημένα Χριστούγεννα

Ό πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Λ. Βασιλείου